

Hồi 32

Hoạt Thiên Ma

Tuệ Quang đại sư ngồi kiết đà vận công điều tức, ngồi sau lưng vị cao tăng Thiếu tâm là Tứ đại Kim Cang, cũng trong tư thế ngồi kiết đà. Tất cả mọi người có vẻ mặt trầm tư, pha trộn nét mệt mỏi cực kỳ.

Tuệ quang đại sư đã hao tổn nguyên khí gần như kiệt quệ, sau khi thi triển hợp quy tâm pháp, thôn nạp tất cả nguyên dương chân khí của các trưởng lão Võ lâm gồm có Thiên Nhất Chân Nhân, Côn Luân Đạo Trưởng Thánh Minh và những vị chủ môn của các đại phái trên giang hồ truyền qua Âu Dương Đình.

Mặc dù biệt trang của Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y được canh phòng cẩn mật và được thiết kế những cơ quan bí mật để bảo vệ cho các vị trưởng tôn Võ lâm, nếu có xảy ra bất trắc, nhưng trực giác của đại sư Tuệ Quang vẫn cảm thấy bất an vô cùng.

Vị cao tăng Thiếu Lâm ngồi vận công điều tức mà canh cánh lo âu, bởi trực giác của người mách bảo sự biến sẽ xảy ra. Sự biến này không đơn thuần như những sự biến khác.

Sự biến lần này sẽ kinh hoàng và khốc liệt hơn. Đại sư Tuệ Quang cố xua trực giác đó ra khỏi tâm tưởng mình, nhưng càng xua đi thì càng cảm nhận rõ mồn một.

Có tiếng bước chân từ trước cửa phòng. Tuệ Quang đại sư mở mắt nhìn ra cửa, tay lần chuổi bồ đề. Cửa biệt phòng của Tuệ Quang đại sư dịch mở. Vạn Gia Sinh Phật bước vào. Trên tay Vạn Gia Sinh Phật là một chiếc mâm bằng danh mộc, trên chiếc mâm gỗ đó có năm hoàn được óng ánh sắc vàng, tỏa mùi hương thơm thoang thoảng.

Vạn Gia Sinh Phật bước đến ngồi xuống thăm hỏi đối mặt với Tuệ Quang đại sư.

Tuệ Quang đại sư niệm Phật hiệu, rồi nói:

- A Di Đà Phật... lão tiền sinh... bây giờ thì Độc Ma Âu Dương Đình ra sao rồi?

Đại lão hòa thượng quan tâm đến Âu Dương Đình.

- A Di Đà Phật... Không chỉ lão nạp, mà tất cả Võ Lâm đều quan tâm đến Âu Dương Đình.

- Lão hủ không quan tâm đến Âu Dương Đình, nhưng người lão hủ quan tâm đến nhất là đại lão hòa thượng.

- A Di Đà Phật... bần tăng dù hao tổn nguyên phần chân nguyên khí nhưng cũng chưa đến nỗi mất mạng. Đa tạ tiền sinh đã quan tâm đến bần tăng.

Vạn Gia Sinh Phật vuốt râu mỉm cười nói:

- Biết đại lão hòa thượng và Tứ đại Kim Cang hao tổn nguyên thần và chân khí khi phải dụng đến hợp quy tâm pháp. Thu nạp nguyên dương nguyên thần của những cao nhân trong giang hồ nên lão hủ đã chế tác năm hoàn dược hoàn nguyên chân khí để đại lão hòa thượng dùng.

- A Di Đà Phật... Thiện tai... thiện tai. Lão tiền sinh đã cho những người kia dụng hoàn nguyên chân khí chưa?

Vạn Gia Sinh Phật vuốt râu mỉm cười rồi nói:

- Hoàn nguyên chân khí là dược thảo quý hiếm, đâu phải ai cũng dụng được. Lão hủ chỉ có năm hoàn duy nhất để giúp đại lão hòa thượng và Tứ đại Kim Cang.

- A Di Đà Phật... Thịnh tâm của Vạn Gia Sinh Phật, lão hủ cảm kích vô cùng, những người phật gia vui với sự an vui của người khác. Sống với sự an vui của bá tính. Lão tiền sinh hãy để những hoàn dược này giúp cho những người nào cạn kiệt nguyên thần.

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y vuốt râu nhìn Tuệ Quang nói:

- Thiện ý của đại lão hòa thượng khiến lão hủ vô cùng khâm phục và cảm kích... nhưng theo thiện ý của lão hủ thì đại lão hòa thượng và Tứ đại Kim Cang cần hơn. Xin chư vị thánh tăng dùng cho.

Lão nói rồi đặt mâm gỗ danh mộc xuống trước mặt Tuệ Quang đại sư.

Vạn Gia Sinh Phật lấy một miếng mộc bài giắt trong thắt lưng đặt bên cạnh mâm gỗ danh mộc, rồi nói:

- Đây là tám mộc bài để khiến Âu Dương Đình, lão hủ trao lại cho đại sư. Đại lão hòa thượng giữ tám mộc bài này để khiến Âu Dương Đình.

- A Di Đà Phật... lão hủ sẽ giữ tám mộc bài như giữ con người của mình.

Vạn Gia Sinh Phật ôm quyền:

- Lão hủ không dám làm phiền chư vị cao tăng Thiếu Lâm trong lúc chư vị đang hành công nhập định... cáo từ...

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y ôm quyền xá rồi lui bước trở ra.

Cửa biệt phòng đóng lại, Tuệ Quang đại sư mới thở phào nhẹ nhõm. Nhìn năm hoàn được ánh màu sáng vàng chói, Tuệ Quang đại sư nói với Tứ đại Kim Cang:

- Chúng ta là người của phật môn, nên nhường những hoàn được hoàn nguyên chân khí cho những đạo hữu của Võ Lâm.

Đại sư vừa nói dứt câu thì Du Hạo cùng bốn vị trưởng môn Ngũ Kiếm Phái đẩy cửa bước vào.

Du Hạo tiến ngay đến trước mặt Tuệ Quang đại sư y quỳ xuống hành lễ rồi nói:

- Đại sư... huynh đệ chúng tôi cần những hoàn được của Hoạt Thần Y.

Nhìn Du Hạo, Tuệ Quang đại sư nói:

- A Di Đà Phật... Chư vị Ngũ Kiếm Phái trưởng môn cần thì cứ dùng. Lão nạp xin nhường lại cho chư vị.

Du Hạo ôm quyền xá:

- Đa tạ đại sư.

Y nói rồi cầm ngay chiếc mâm danh mộc có những hoàn được tỏa sắc vàng óng ánh, nhón lấy một hoàn được, Du Hạo cho vào miệng nuốt chửng, y phân phát những hoàn được còn lại cho những người khác. Năm vị trưởng môn Ngũ Kiếm Phái cùng nhau chia số hoàn được tự khí hoàn nguyên của Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y.

Sau khi uống xong hoàn được tự khí hoàn thần, Du Hạo mới chỉ tấm mộc bài:

- Đại sư... tấm mộc bài này để khiễn Âu Dương Đình.

- A Di Đà Phật... lão tiên sinh Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y nói với bản tăng như vậy.

Lời còn đọng trên miệng Tuệ Quang đại sư thì Du Hạo thộp ngay lấy tấm mộc bài. Chân diện Tuệ Quang đại sư cau hấn lại:

- A Di Đà Phật... Du thí chủ định làm gì với tấm mộc bài đó.

Du Hạo đứng lên ngắm nghía tấm mộc bài rồi nhìn lại Tuệ Quang đại sư:

- Đại sư... đại sư đang lúc vận công điều tức không tiện thử qua tấm mộc bài này... hay là để Du mỗ cùng các huynh đệ của mình thử qua xem có hiệu nghiệm hay không.

Tay vẫn lần chuỗi bồ đề, Tuệ Quang đại sư từ tốn nói:

- Sử dụng tấm mộc bài là điều cực kỳ hệ trọng. Bần tăng nghĩ chúng ta chỉ nên khiến Độc Ma Âu Dương Đình đối kháng với Ma Thần. Không nên sử dụng bừa bãi.

Du Hạo thối bộ cầm theo miếng mộc bài đứng bên Giang Tử Bình, Thành Vi Chung, Cao Khẩu Viễn và Bồ Công Đắc. Y giữ khư khư tấm mộc bài rồi nói:

- Tuệ Quang đại sư... Du mỗ chỉ muốn thử qua coi tấm mộc bài này có đúng hiệu nghiệm như lão tiền sinh nói không thôi. Nếu như có hiệu nghiệm đúng như Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y nói Ngũ Kiếm Phái sẽ thay Thiếu Lâm khiến Âu Dương Đình thu nạp lão Ma Thần.

Tuệ Quang đại sư nhú mày, từ tốn nói:

- A Di Đà Phật... sau khi nắm vị chưởng môn khiến Âu Dương Đình thu nạp lão Ma Thần rồi sẽ làm gì nữa.

Du Hạo cười khẩy rồi nói:

- Tuệ Quang đại sư cũng biết rồi đó... đã là người của Võ Lâm thì bất cứ ai, hay môn phái nào cũng muốn thống trị Võ Lâm, độc bá quần hào. Do đó Ngũ Kiếm Phái phải giữ tấm mộc bài này.

- A Di Đà Phật... ý của Du thí chủ, lão nạp hiểu ra rồi. Sau khi thu nạp lão Ma Thần xong, Ngũ Kiếm Phái sẽ dụng Độc Ma Âu Dương Đình như một thứ binh khí linh vật đặt độc bá võ lâm.

Du Hạo mỉm cười ve cằm nói:

- Quả thật... Du Hạo cũng có ý đó và đã bàn với huynh đệ trong Ngũ Kiếm Phái.

- A Di Đà Phật... sử dụng ma nhân là một việc làm vô đức, vô nhân. Lão nạp vì họa kiếp Ma đạo buộc phải dụng đến hạ sách của Hoạt Thần Y tiền sinh. Nếu như Du chưởng môn dụng ma nhân để độc bá thiên hạ, hậu quả khó lường lắm. Mong Du chưởng môn nghĩ lại.

Du Hạo mỉm cười:

- Ngũ Kiếm Phái đã quyết định rồi, không thể ngăn lại được.

- A Di Đà Phật... lão nạp không để cho Du chưởng môn làm càn vì tham vọng hảo huyền của Ngũ Kiếm Phái.

Du Hạo cười khẩy rồi nói:

- Giờ Tuệ Quang đại sư đã hao tổn nguyên thần, đâu thể cản Ngũ Kiếm Phái được.

Y quay lại bốn người kia nói:

- Chúng ta đi thôi.

Du Hạo nói rồi quay bước ra cửa. Bốn người nổi gót theo y. Tuệ Quang đại sư muốn cản Du Hạo và bốn người kia lại nhưng khốn nỗi chẳng còn khí lực để nhắc kinh đứng lên. Đại sư Tuệ Quang chỉ còn biết lắc đầu niệm Phật hiệu:

- A Di Đà Phật...

Cửa biệt phòng đóng sầm lại, Tuệ Quang đại sư chỉ còn biết buông tiếng thở dài, biểu lộ sự chán nản tột cùng, làm sao lão cao tăng Thiếu Lâm không chán nản được khi họa kiếp ma đạo còn treo trên đỉnh đầu thì lại phải đối mặt với các họa của tiểu nhân.

Sau khi lấy được tấm mộc bài khiển Âu Dương Đình nằm vị chưởng môn Ngũ Kiếm Phái vô cùng phấn khích. Du Hạo ngắm nghía tấm mộc bài với sự đặc ý lộ rõ ra ngoài.

Y nhìn lại Giang Tử Bình:

- Tiểu đệ, đây là cơ hội ngàn năm có một đã được vào tay Ngũ Kiếm Phái của chúng ta. Sau khi thu nạp lão Ma Thần hóa giải ma đạo thì Ngũ Kiếm Phái chúng ta sẽ phát dương quang đại, thôn tóm Võ Lâm, độc bá quần hào.

Giang Tử Bình nói:

- Đại ca đừng đặc ý vội. Trước tiên đại ca phải biết dụng tấm mộc bài khiển Âu Dương Đình như thế nào chứ?

Du Hạo thần thờ:

- Ta quên mất điều này.

Giang Tử Bình nói:

- Nếu nhị đệ không nói, đại ca sẽ chẳng thể làm gì được với tấm linh mộc bài đó.

- Thế trong các đệ ai biết sử dụng tấm mộc bài khiển Âu Dương Đình.

Giang Tử Bình, Thành Vị Chung, Cao Khẩu Viên lẫn Bồ Công Đắc đứng ngây ra như pho tượng.

Du Hạo cau mày. Y nhìn tấm mộc bài, rồi nói:

- Chẳng lẽ chúng ta lại phải thỉnh nhờ đến Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y.

Tử Bình nói:

- Ngoài Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y ra đâu còn ai chỉ cho chư huynh đệ chúng ta khiếm tấm mộc bài này.

Cao Khẩu Viên nói:

- Phải thỉnh chỉ huấn của Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y thôi. Lão tiền sinh đã thổ lộ với huynh đệ chúng ta về hiện trạng của các cao tăng Thiếu Lâm Tự tất Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y tiền sinh muốn huynh đệ chúng ta giữ tất mộc bài này.

Cao Khẩu Viên vừa nói dứt câu Vạn Gia Sinh Phật Hoạt thần y từ một vòm cửa bước ra.

Thấy Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y, năm vị chương môn Ngũ Kiếm Phái đồng ôm quyền xá:

- Tiền sinh...

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y khoát tay:

- Chư vị chương môn không cần giải thích, lão hủ cũng đã nghe cả rồi. Chư vị chương môn đã lấy tấm mộc bài của Tuệ Quang đạt sư để khiến Âu Dương Đình.

Du Hạo ngập ngừng nói:

- Huynh đệ chúng tôi chỉ muốn thử sự hiệu nghiệm của tấm mộc bài này thôi.

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y vuốt râu nhìn Du Hạo, Giang Tử Bình, Thành Vị Chung, Bồ Công Đắc mỉm cười nói:

- Nếu chư vị muốn thử thì lão sẽ chỉ cho chư vị cách thử.

Năm vị chương môn ôm quyền xá:

- Đa tạ tiền sinh...

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y vuốt râu mỉm cười nói:

- Chư vị chương môn đừng đa tạ sớm như vậy... muốn thử tấm mộc bài, chư vị phải vào được Thạch Cương Lao. Mà Thạch Cương biệt thất nhất Âu Dương Đình thì đã bị phong bế. Bên ngoài lại có cao thủ võ lâm canh gác cẩn mật. Năm vị có thể vào được không?

Du Hạo nói:

- Chỉ cần tiền sinh chỉ cho huynh đệ chúng tôi cách mở cửa Thạch Cương biệt thất. Sau khi vào Thạch cương biệt thất, chư vị chỉ cần đưa mộc bài cho Âu Dương Đình thấy, tự khắc y sẽ tuân theo chỉ ngôn của năm vị chương môn.

Năm vị chương môn Ngũ Kiếm Phái đồng ôm quyền.

Cả năm người cùng cất lời khách sáo:

- Đa tạ tiền sinh đã chỉ giáo.

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y vuốt râu mỉm cười:

- Chư vị chú võ môn bảo trọng.

Lão nói rồi lẩn ngang vòm cửa mất dạng.

Du Hạo nhìn lại những người kia nói:

- Hoạt Thần Y tiền sinh quả là tốt với chư huynh đệ của chúng mình.

Giang Tử Bình nói:

- Nếu sau này phát dương quang đại, Du đại ca sẽ bồi tạ lão tiền sinh cái gì.

Du Hạo mỉm cười đầy ẩn ý rồi nói nhỏ giọng:

- Ân ra ân, nghiệp ra nghiệp. Bầu trời Võ Lâm Trung Thổ sau này đối với Ngũ Kiếm Phái e rằng qua nhỏ, không đủ chứa hai vầng nhật quang đâu.

Y nói xong bước đi thẳng một mạch. Bốn người kia bước theo Du Hạo. Mặc dù Du Hạo không nói ra ý của mình nhưng những người kia đã ngầm hiểu ra ẩn ý của gã.

Năm gã chú võ môn Ngũ Kiếm Phái đi thẳng một mạch đến Thạch Cương biệt thất.

Bốn gã võ phu cầm đại đầu đao cản họ lại. Một người có hàm râu quai nón, có bộ tướng như một gã đại lực võ sĩ, cất giọng ồm ồm:

- Du chú võ môn và bốn vị đến Thạch Cương biệt thất có chuyện gì không?

Du Hạo nói:

- Bốn chú võ môn qua đây xem Âu Dương Đình như thế nào?

Y vừa nói vừa nháy mắt. Liền sau cái nháy mắt đó, Giang Tử Bình, Thành Vị Chung, Cao Khẩu Viễn và Bồ Công Đắc bất ngờ xuất ra một chiêu kiếm cực kỳ tàn nhẫn.

Cả bốn gã bất ngờ tập kích khiến cho bốn gã đại lực võ sĩ gần như không kịp phản xạ gì. Cả bốn gã đều hứng trọn những chiêu kiếm tàn khốc của bốn gã chú võ môn Ngũ Kiếm Phái. Mũi kiếm của Giang Tử Bình, Thành Vị Chung, Cao Khẩu Viễn và Bồ Công Đắc xuyên qua yết hầu của bốn gã đại hán võ sĩ. Họ tiếp nhận chiêu kiếm chết chóc đó bằng tất cả sự sững sờ và ngạc nhiên. Cả bốn người từ từ đổ xuống mà mắt vẫn mở trừng trừng với nỗi ngạc nhiên vô cùng.

Du Hạo nhìn bốn gã đại lực võ sĩ. Y nhát nhẽo nói:

- Kiếp sau nếu có gặp lại, các người đừng có chặn đường Du Hạo.

Y vừa nói vừa bước qua xác bốn gã đại lực vũ sĩ, theo chỉ ngôn của Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y bước lên bậc tam cấp cuối cùng. Nhận định phiến thạch cương hơi nhô lên, Du Hạo ấn chân để mở thạch môn.

Năm người bước vào Thạch Cương thất.

Thạch môn đóng lại sau lưng họ.

Không gian lạnh lẽo, âm u trong biệt thất Thạch Cương khiến cho năm gã cường môn Ngũ Kiếm Phái không khỏi sờn người nổi đầy gai ốc. Du Hạo nắm cứng tấm mộc bài như lá bùa hộ thân của mình.

Cổ thạch ma quan đập vào mắt Du Hạo, Giang Tử Bình, Thành Vị Chung, Cao Khẩu Viễn và Bồ Công Đắc. Chung quanh cổ thạch ma quan là những làn khí trắng tỏa ra ngùn ngụt không ngừng.

Du Hạo quay sang Giang Tử Bình nói:

- Nhị đệ... hắc Âu Dương Đình nằm trong cổ thạch quan này.

Giang Tử Bình gật đầu:

- Có lẽ vậy.

- Vậy chúng ta còn chờ gì nữa.

Du Hạo ra dấu cho Giang Tử Bình cùng những người lại bước đến mở nắp thạch ma quan. Một làn khí lạnh buốt từ trong thạch ma quan tỏa lên khiến cho Giang Tử Bình, Thành Vị Chung, Cao Khẩu Viễn lẫn Bồ Công Đắc giật mình, họ đặt nắp thạch quan xuống bên cạnh nhìn vào thạch ma quan.

Thế pháp của Âu Dương Đình nằm trong thạch ma quan. Sắc diện của y tái nhợt như màu xác chết khiến bốn gã hồi hộp.

Mắt Âu Dương Đình chợt mở hắc ra. Đôi thần nhãn xanh lè đập vào mắt bốn vị cường môn Ngũ Kiếm Phái, khiến họ hồn siêu phách lạc, hốt hoảng thối bộ dẫn bên Du Hạo.

Giang Tử Bình lập bập nói:

- Y... y sắp bước ra thạch quan.

Lời còn đọng trên miệng Giang Tử Bình thì Độc Ma Âu Dương Đình tự một thân ma cứng như tượng đá từ trong thạch ma quan từ từ dựng đứng lên.

Du Hạo rít một luồng chân khí căng phồng lồng ngực để cố tĩnh tâm. Tăm mộc bài được y nắm cứng từ từ đưa đến trước mắt Âu Dương Đình.

Cánh tay cầm mộc bài của Du Hạo cứ run lên bần bật. Y nghĩ thầm:

- “Không biết gã ma nhân tối độc này có nghe theo chỉ ngôn của mình không?”

Ý niệm còn động trong tâm thức của Du Hạo thì Âu Dương Đình đã thoát ra khỏi cổ thạch ma quan, lướt ngay đến trước năm gã chưởng môn Ngũ Kiếm Phái.

Du Hạo giật mình cố lắm mới nói:

- Mộc lĩnh bài có trong tay ta.

Âu Dương Đình sừng sững đứng ngay trước mặt Du Hạo, trở đôi ma nhãn xanh lè chiếu vào tấm mộc bài trên tay Du Hạo. Thấy Âu Dương Đình chú nhãn vào tấm mộc bài.

Du Hạo mới thở phào nhẹ nhõm. Y nghĩ thầm.

- “Nó hiệu nghiệm rồi”.

Du Hạo chờ một lúc mới nghiêm giọng nói:

- Âu Dương Đình... đã thấy mộc bài, tất thấy chủ nhân của người sao còn chưa chịu quỳ xuống hành bái chủ nhân.

Đôi ma nhãn xanh rờn của Âu Dương Đình chiếu vào mắt Du Hạo. Tiếp nhận hai luồng ma nhãn xanh rờn đó, Du Hạo lẫn bốn gã kia chỉ muốn ngã lăn ra bất tỉnh.

Du Hạo vẫn cố giữ điềm tĩnh che giấu nỗi sợ hãi đang tràn ngập tâm tưởng gã, miễn cưỡng nói:

- Người không nghe ta nói à?

Âu Dương Đình cất tiếng trầm ngâm:

- Một mảnh gỗ vô dụng có thể sai khiến được Hoạt Thiên Ma sao.

Lời nói của Âu Dương Đình khiến cho năm gã chưởng môn Ngũ Kiếm Phái lỗ mắt nhìn Âu Dương Đình.

Họ lỗ mắt nhìn Âu Dương Đình và cố suy nghĩ:

- “Mình vừa nghe nhầm thì đúng hơn”.

Du Hạo hồi hộp nói:

- Âu Dương Đình... người vừa nói gì... có thể lặp lại được không.

Không thèm trả lời câu hỏi của Du Hạo, Âu Dương Đình chớp động trảo công thộp ngay lấy tấm mộc bài.

Du Hạo hốt hoảng nói:

- Người...

Y chưa nói hết ý của mình thì tấm mộc bài đã rã ra thành bụi trong tay Âu Dương Đình.

Chứng kiến Âu Dương Đình Hoạt Thiên Ma hủy tấm mộc bài, Du Hạo lẫn bốn gã còn lại đều hồn siêu phách lạc.

Giang Tử Bình hốt hoảng quá chẳng nói chẳng rằng vung kiếm chém xả vào cổ Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình.

- Chát...

Lưỡi trường kiếm của Giang Tử Bình chạm vào cổ Hoạt Thiên Ma liền gãy đôi thành hai khúc.

Lưỡi kiếm gãy chưa kịp rơi xuống sàn đá Thạch Cương biết thất thì Âu Dương Đình đã thộp trảo tới thủ cấp Giang Tử Bình.

- Bộp...

Thủ cấp của Giang Tử Bình vỡ tan ngay trong trảo công của Hoạt Thiên Ma.

- Cái chết thê thảm của Giang Tử Bình khiến cho Du Hạo, Thành Vị Chung, Cao Khâu Viễn và Bồ Công Đắc càng hồn siêu phách lạc. Họ sợ, nhưng hai chân lại cứ như bị chôn xuống sàn đá chẳng thể nào nhấc lên được.

Du Hạo thở hổn hển một lúc mới nói:

- Âu Dương tôn giá tha cho ta... tha cho ta.

Nói dứt câu thì y khụy hai gối quỳ xuống ngay trước mũi giày của Âu Dương Đình. Ba người kia chẳng nói lời nào nhưng cùng một hành động như Du Hạo.

Mặc dù cả bốn người đã quỳ xuống xin tha mạng nhưng Âu Dương Đình vẫn vung tay cắt một đường vòng cung qua cổ bốn người đó. Hữu chưởng của y chẳng khác nào một lưỡi đao bén ngọt cắt tiện bốn chiếc thủ cấp ra khỏi cổ, để hứng lấy bầu máu phun vào xối xả vào miệng gã.

Toàn thân Âu Dương Đình từ từ tái nhợt, tái nhợt, chuyển qua sắc hồng hào của người bình thường.

Sau khi no nê hưởng thụ máu của bốn gã chuồng môn Ngũ Kiếm Phái, Âu Dương Đình rú lên một tiếng thật lớn. Cùng với tiếng hú đó, y vỗ chuồng vào thạch môn.

- Ầm...

Thạch môn của gian biệt thất kiên cố gần như không một binh khí nào khả dĩ phá được thế mà lại vỡ tan ngay bởi song chuồng của Âu Dương Đình.

Y không vội vã bước ra ngoài Thạch Cương biệt thất mà quay vào đập nắp thạch ma quan rồi vác cả cỗ thạch quan ma đó rời khỏi Thạch Cương biệt thất.

Khi ra đến cửa thì y chạm mặt ngay với Tuệ Quang đại sư và Tứ đại Kim Cang.

Âu Dương Đình đứng dang hai chân ngay cửa thạch cương biệt thất, tay trái ôm khuỷu cỗ thạch ma quan trên vai mình.

Tuệ Quang đại sư và Kim Cang hộ pháp đồng loạt hợp công.

Tuệ Quang đại sư niệm phật hiệu:

- A Di Đà Phật.

Cùng với lời phật hiệu, Tuệ Quang đại sư phối hợp cùng với Tứ đại Kim Cang hộ pháp tăng đường đồn tất cả nội lực phát tác Như Lai thần chuồng vỗ thẳng vào Âu Dương Đình.

Âu Dương Đình chẳng hề né tránh mà thần nhiên tiếp nhận lấy hai đạo Như Lai thần chuồng của Tuệ Quang đại sư.

- Ầm...

Chẳng biết thế pháp của Âu Dương Đình đã biến hóa thành linh chất gì hay nội lực của Tuệ Quang đại sư đã cạn kiệt mà hai đạo Như Lai thần chuồng phối hợp với nội lực của Tứ đại Kim Cang hộ tăng đường chẳng làm gì được y.

Chủ động phát chuồng công tuyệt diệt Âu Dương Đình, nhưng chính Tuệ Quang đại sư và Tứ đại Kim Cang lại hứng chịu dư kinh của chuồng công do họ tạo ra.

Cả năm người như năm cánh diều đứt dây, bị cuốn về sau những năm trượng, ngã nằm nhào dưới đất.

Tuệ Quang đại sư không sao gượng ngồi lên được.

Âu Dương Đình ngửa mặt hú lên một tiếng vang động cả không gian rồi lắc mình lướt đi như một bóng quỷ chớp cái đã mất hút vào bóng đêm.

Nếu lúc này Âu Dương Đình muốn giết các vị cao tăng Thiếu Lâm quả nhiên còn dễ hơn lấy đồ trong túi mình, nhưng y lại bỏ đi chúng tỏ y chưa có ý định sát nhân đối với các cao tăng Thiếu Lâm tự.

Khi Âu Dương Đình bỏ đi rồi, Tuệ Quang đại sư mới chỗi tay ngồi lên.

Tứ đại Kim Cang lồm cồm đứng lên. Họ vây lấy Tuệ Quang đại sư.

Tuệ Quang đại sư cố lắm mới niệm được lời phật hiệu:

- A đi đà phật... Chư tăng nhân hãy đưa lão nạp tìm Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y tiền sinh... Chúng ta đã tạo thêm đại họa rồi.

oOo

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y đứng chấp tay trước hàng bài vị trong ngôi từ đường. Chấp tay sau lưng, Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y có vẻ trầm ngâm mặc tưởng.

- Cách...

Tiếng cửa mở nhưng Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y vẫn không quay mặt nhìn, lại thản nhiên nói:

- Người đến rồi đấy à?

Âu Dương Đình với cả cỗ thạch ma quan bước vào ngôi từ đường.

Y nhẹ nhàng đặt cỗ thạch ma quan xuống sàn gạch nhìn Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y.

Vạn Gia Sinh Phật từ từ quay lại đối nhãn với Âu Dương Đình. Đôi chân mày của Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y hơi nhíu lại khi tiếp nhận hai luồng ma nhãn xanh rờn của Âu Dương Đình. Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y vuốt râu ngắm Âu Dương Đình rồi nói:

- Âu Dương Đình... Bây giờ ngươi không còn là Ma Thiên Tôn Giả nữa mà đã là Hoạt Thiên Ma quyền năng của ma đạo đã thuộc về ngươi. Trên ngươi chỉ có một mình lão phu mà thôi... Hãy nghe lệnh lão phu. Quét sạch tất cả chương môn đại phái trên chốn võ lâm giang hồ.

Âu Dương Đình chăm chăm nhìn vào Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y, những tưởng đầu y sẽ tuân phục chỉ ngôn của lão Hoạt Thần Y, nhưng thật bất ngờ, Âu Dương Đình lại từ từ lắc đầu.

Thấy Âu Dương Đình lắc đầu, Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y sa sầm mặt, lộ vẻ bất nhẫn.

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y gắt giọng nói:

- Sao ngươi lại lắc đầu... Hay ngươi muốn kháng lại chỉ ngôn của bốn tọa?

Âu Dương Đình trầm giọng nói:

- Nhân giới chỉ có một đấng thiên tử... Ma giới cũng chỉ có một Thiên Ma chứ không có hai Thiên Ma. Người mà Âu Dương Đình Hoạt Thiên Ma muốn triệt hạ trước tiên là Ma Thần.

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y cau mày:

- Ngươi muốn triệt hạ bốn tọa ư?

Âu Dương Đình gật đầu:

- Đúng...

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y cười khẩy rồi vuốt râu ung dung nói:

- Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình... Ngươi được như ngày hôm nay là do bốn tọa vun xén tạo ra ngươi. Thì tất bốn tọa cũng có thể sai khiến ngươi được như thường. Ngươi hồ đồ từ bao giờ vậy?

- Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y lão Ma Thần... Lão nghĩ Di Hồn Nhiếp tâm pháp có thể khiến được Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình sao?

Âu Dương Đình lắc đầu:

- Lão nghĩ như vậy thì đã lầm rồi. Khi ta trở thành Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình, thì ta có được tâm thức của Thiên Ma, chẳng còn bị khắc chế được bởi Di Hồn nhiếp nhãn tâm pháp của lão đầu.

Về bối rối hiện lên chân diện của Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y. Lão cau mày bất nhẫn. Liên sau cái cau mày đó, đôi thần nhãn của lão đỏ rực lên như hai hòn than hồng. Đúng là đôi ma nhãn của lão Ma Thần.

Vừa phát động Di Hồn nhiếp nhãn tâm pháp, Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y vừa nói:

- Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình, hãy nhìn vào mắt của bốn tọa.

Âu Dương Đình thần nhiên nhìn vào mắt Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y.

Hai người đối nhãn với nhau.

Trong khi nhãn quan của Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y đỏ như hai hòn than hồng thì ngược lại nhãn quan của Âu Dương Đình xanh biếc.

Vạn Gia Sinh Phật nhìn một lúc vào mắt của Âu Dương Đình, chân diện từ từ biến qua màu tái nhợt, mồ hôi rịn ra trán lão.

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y rung mình một cái, thần quang của lão mất hẳn màu đỏ như hai hòn than hồng.

Âu Dương Đình trầm giọng nói:

- Bốn Thiên Ma rất cảm kích lão Ma Thần đã cho ta cơ hội trở thành Thiên Ma, chủ nhân của Ma giới trong nhân giới. Nhưng ta lại không thể để lão tồn sinh trong nhân giới được lão phải trở về ma giới đúng với cảnh giới của lão.

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y tức giận nói:

- Ngươi đừng tự đắc.

Cùng với lời nói đó, Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y liền vận chuyển công lực.

Một làn huyết quang hộ thân xuất hiện che kín thể pháp lão. Cùng với sự xuất hiện của màn huyết quang hộ thể là một chiếc bóng đỏ ối xẹt ra lao thẳng đến Âu Dương Đình.

Âu Dương Đình đánh giọng nói:

- Bốn Thiên Ma rất sẵn lòng.

Y vừa nói vừa dựng song thủ đỡ lấy chiếc bóng Huyết ma nhân đỏ ối.

- Âm...

Sau tiếng sấm dữ dội, cả nhà từ đường rung chuyển rầm rập như đang phải hứng chịu một cơn lốc khủng khiếp thổi ngang qua rồi mái nhà sập xuống.

Âu Dương Đình không để cho mái nhà từ đường sụp xuống vào mình. Y dùng hữu thủ phát động ma chuồng khí công.

Một luồng xoáy khí uy mãnh từ tâm trung bản thủ phát ra đẩy bật mái nhà từ đường tan ra thành bụi.

Trong khi đó, Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y lại bị dư kinh chấn động của dị công của lão khi chạm vào hữu thủ của Âu Dương Đình nhắc hồng lên khỏi sàn gạch, quảng về phía bệ thờ bài vị.

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y nện cả thân ảnh vào bàn thờ bài vị.

- Rầm...

Bàn thờ bài vị đổ sập xuống, Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y bật đứng lên, thi triển bộ pháp thần kỳ lướt vào một vòm cửa vừa hé ra sau bàn thờ bài vị.

Âu Dương Đình kịp nhận ra điều đó liền lắc vai thi triển bộ pháp như bóng quỷ vô hình bám theo Vạn Gia Sinh Phật. Y thoát qua vòm cửa bí mật sau bài vị thì lọt vào một căn phòng khá rộng, nhưng chẳng thấy bóng dáng của Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y đâu nữa.

Âu Dương Đình trở hai luồng ma nhãn xanh rờn tìm kiếm nhưng chẳng phát hiện được gì. Hai cánh mũi to và thô của y phập phồng chẳng khác nào đang cố đánh hơi tìm tung tích của Vạn Gia Sinh Phật nhưng chẳng còn phát hiện được gì.

Âu Dương Đình đứng thừ ra rồi bùng phát cơn giận tột cùng.

Y hú lên một tràng lạnh lạnh nghe tựa như tiếng ma tru quỷ khốc từ cõi a tỳ vọng về. Cùng với tiếng hú đó, Âu Dương Đình quay tròn như chiếc bông vụ, tạo ra cơn lốc xoáy dữ dội.

Cả ngôi nhà từ đường của Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y đổ sập xuống bởi cơn lốc xoáy khủng khiếp do Âu Dương Đình tạo ra.

Cuối cùng tất cả chỉ còn là một đồng đồ nát hoang tàn.

Sau khi đứng quan sát thật lâu, Âu Dương Đình mới chịu ôm cổ thạch ma quan thi triển khinh công bằng mình rời khỏi cục trường.

Thân pháp của y đúng là thân pháp của một Thiên Ma đã đạt tới cảnh giới siêu thoát.

Chỉ sau một cái lắc vai, gã đã vụt biến mất vào bóng đêm, chẳng khác nào tan vào quảng hư vô trong cảnh giới vô thường, vô thức.

Âu Dương Đình bỏ đi rồi, Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y mới từ sau một tảng cây gần đó bước ra. Lão nhìn theo Âu Dương Đình mà bất giác buông một tiếng thở dài biểu lộ sự chán nản tột cùng.

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y khẽ vuốt râu buông tiếng thở dài nhẩm nói:

- Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình... Ta đã làm gì sai để không đúng ý của mình chứ.

Vạn Gia Sinh Phật lại buông tiếng thở dài một lần nữa. Lão nhấm nói:

- Có cái gì hoàn toàn không đúng theo sự sắp xếp của ta. Y là phiên bản của ta sao lại dám kháng cự lại ý của ta.

Hai cánh môi Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y mím lại.

- Không thể như vậy được... Người phản bội lại Ma Thần, người không thể tồn tại trong nhân giới.

- o O o -